

DOJENČEK - KDO JE TO?

V skupini Barčic je začel pomočnici vzgojiteljice rasti trebuh... Se je poredila? Je pojedla žogo? Neeee. Otroci so začeli opazovati trebuh in hitro so ugotovili, da v njem ni žoga. Vedeli so, da je v njem majhen dojenček.

Prebrali smo knjigo o miški, ki je dobila bratca. Otroci so se razgovorili o tem, kaj dojenček potrebuje. Našteli so voziček, plenice, dudo, igračko, knjigo, mamo... Naslednji dan smo šli v trgovino Baby Center in si tam ogledali vso opremo. Otroci so ugotovili, da lahko kupiš ogromno različnih dud, oblek, stol za hranjenje, brisače, različno kozmetiko, igrače... Vmes so našli polno artiklov, ki jih imajo tudi sami doma.

Dajana je po pregledu otrokom pokazala fotografijo svojega ultrazvoka. Ni jim povedala kakšna slika je to, ampak jih je vprašala kaj vidijo na njej. Otroci so jo pozorno opazovali in ugotavljali, da vidijo jamo, kapnik, cev, kip, vulkan. Le ena deklica je rekla, da bi bil na sliki mogoče majhen človek. Dajana je otrokom razložila pomen ultrazvoka. Bilo jim je zanimivo, ker so izvedeli, da so tudi oni bili enkrat tako majhni. Z rokami smo si pokazali velikost njenega dojenčka. Povedala jim je, da bo rodila dečka.

Obiskali smo tudi porodnišnico, ki je v naši okolici. Vsi otroci so se rodili v njej. Ker zaradi ukrepov še vedno ne smemo noter, smo si jo ogledali od zunaj. Vedno kadar nas pot pripelje mimo otroci povedo, da so se tam rodili. Vedo, da so se tam rodili tudi njihovi bratci in sestrice.

Otroci so od doma prinesli svojo opremo za simbolno igro dojenček - vozičke, dojenčke, stekleničke, banjice, plenice... Kdor te opreme ni imel doma, si je izposodil v vrtcu. Nekateri dečki so prinesli dojenčke od svojih sester ali dojenčke iz maminega otroštva. Igra je bila aktivna, otroci so sodelovali med seboj, postali so družine, mamice in očki. Skrbeli so za svoje otroke, peljali na sprehod, preoblačili in nahranili. Peli smo uspavanke in bili tiho, da jih nismo zbudili. Igra je trajala več dni.

Na obisk je prišel tudi pravi dojenček, star 3 mesece. Lahko so si ga od blizu ogledali, prešteli prstke, ugotovili, da ima zelo majna ušesa, nos, usta. Sezuli smo mu nogavico in si ogledali majhno stopalo. Ugotavljali so, da ima majhne hlače, majico in čisto majhno kapo. Otroci se ga niso dotikali, le opazovali in poslušali njegov jok. Ker je bil že lačen, ga je njegova mamica nahranila po steklenički. Otroci so ugotovili, da dojenček ne more jesti kruha ali kakšnega sadja, ker še nima zob. Ko mu bodo zrasli in bo prišel spet na obisk pa mu bodo ponudili kosilo.

Deček iz skupine je od doma prinesel svoj foto album, v katerem so njegove slike od rojstva dalje. Otroci so si ga ogledovali, se pogovarjali o videzu, velikosti, opremi, ki so jo na fotografijah opazili (postelja, zibka, previjalna miza, dudu...)

Odločili smo se, da bi si radi ogledali vse naše Barčice v obdobju dojenčka. Starši so z veseljem sodelovali s prinašanjem fotografij. Veliko staršev je prispevalo več fotografij, ker se niso mogli odločiti, katera je najboljša. Izbor so nato naredili otroci sami. Fotografije smo nalepili na omaro, kjer se vsakodnevno opazujejo.

Preden je Dajana pričela z porodniškim dopustom je vsak otrok predlagal ime za dojenčka, ki se bo šele rodil. Predlogi za ime so Bratec, Pikica, Fantek, Vani, Piko, Smejko... pa tudi Filip, Nik, Žarko... Vmes se je pojavilo tudi ime dečka, ki je bil v skupini prisoten le en mesec, ker se je potem preselil v drug kraj.

Sedaj otroci že nestrpno pričakujejo, da Dajana postane mamica in da vsi izvemo njegovo ime ter da ga bomo lahko videli in pestovali. Takrat se bo mogoče pojavilo tudi vprašanje, kako je dojenček prišel na svet?

Napisala Tanja Nabergoj